

af Kirkens Overtilsyn efter Forhandling med Menighedsraadet og Frimenighedens Bestyrelse. Overtilsynets Afgørelse kan indankes for Kirkeministeriet.

5. Til Lovens § 22 føjes som sidste Punktum til 3dje Stykke:

Hvor Kirken ikke er selvejende, skal Provstiudvalget, forinden dette stadfæster Vedtægten eller afgiver Erklæring til Overtilsynet, forhandle med Kirkens Ejer eller Ejeren af Kirkens Midler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne § 25 ophævedes bl. a. Lov af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903 og Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Sogne- og Distriktskirker af 28. September 1918, idet de i disse Love indeholdte Bestemmelser i det væsentlige er indarbejdet i Loven af 1922. Herved er dog nogle Bestemmelser, som fandtes i de tidligere Love, bortfaldne, og da dette for enkelte Punkters Vedkommende har vist sig uheldigt, har man fundet det rigtigt at foreslaa nogle Ændringer i den sidst vedtagne Lov, idet man da samtidig benytter Lejligheden til at foreslaa, at nogle Bestemmelser, der er i Uoverensstemmelse med Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, hvilken Lov er af samme Dato som Sognebaandslösningens Lov, ændres.

Om de enkelte foreslaaede Bestemmelser skal man gøre følgende Bemærkninger:

Til 1.

Da Ansvar for, at Betingelserne for et Ægteskabs Indgaaelse er til Stede, nu i Følge Loven om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30. Juni 1922 ogsaa ved kirkelig Vielse paahviler den vedkommende borgerlige Myndighed, har man foreslaaet, at Bestemmelserne i Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne § 2, 2det Stk., 2det Punktum, og § 5, 1ste Stk., 2det Punktum, hvorefter Ansvar for Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse er paalagt Præsten, udgaar.

Ligeledes har man foreslaaet, at de i Sognebaandslösningens Lov § 2, 2det Stk., 3dje Punktum og § 5, 1ste Stk., 3dje, 4de og 5te Punktum indeholdte Bestemmelser om Lysning forud for kirkelig Vielse og om kirkelig Indvielse m. m. af et for borgerlig Myndighed indgaaet Ægteskab udgaar, da disse Bestemmelser nu maa an-

ses for afløst af de herom i Ægteskabsloven givne Regler, jfr. herved tillige Anordning angaaende kirkelig Vielse indenfor Folkekirken m. v. af 22. December 1922 og Cirkulære til Biskopperne af s. D.

Til 2.

Efter de før Loven af 30. Juni 1922 gældende Regler maatte en Valgmenighed, som i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 benytter Sognekirken som Valgmenighedens Kirke, deltage i Udgifterne til Sognekirkens Opvarmning, Vedligeholdelse og Drift i samme Omfang og efter samme Regler som Sognemenighedens Medlemmer. I dette Forhold har Bestemmelserne i Lovene af 30. Juni 1922 medført en Ændring, idet Reglen nu er den, at Valgmenighedsmedlemmerne deltager i Paaligningen af Sognets samtlige kirkelige Udgifter, men paa den anden Side har Ret til heri at fradrage alle deres Udgifter til Valgmenigheden, altsaa ogsaa hvad der betales for Brugen af Sognekirken.

Da Valgmenigheden herved vilde kunne blive fritaget for en Betaling, som den hidtil har ydet, og som den ogsaa fremdeles bør yde, har man foreslaaet, at der skal udredes et Vederlag til Sognekirken for Opvarmning, Belysning og Rengøring m. m., som ikke kan medregnes ved Benyttelsen af den Valgmenighedsmedlemmerne ved de kirkelige Afgifters Optrædelse tilkommende Fradragsret.

Til 3.

Om Frimenighedspræsters Ret til at foretage Begravelser fra Folkekirkens Kirker fandtes tidligere en Bestemmelse i § 4 i Lov af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903. Denne Bestemmelse angik alene Begravelse af Personer, der havde været Medlemmer af Frimenigheder. Derimod har der ikke tidligere foreligget nogen Lovregel om, i